

КАТО ПЧЕЛИЧКА

От малка Татянка беше пъргаво и весело дете. За това голяма заслуга имаше баба ѝ, която се грижеше за нея. Тя я научи сама да се обслужва според силите си.

Веднъж приготви закуска, но нарочно не сложи лъжичка. Татянка седна на столчето пред малката масичка и запита:

- Бабо, няма лъжичка за млякото.
- Ти можеш сама. Стани, иди до шкафчето и си вземи лъжичка.

Тя беше послушна и сама се обслужи. Друг път като си играеше, стана ѝ топло, и помоли баба си:

- Бабо, съблечи ми горната дреха. Много ми е топло.
- Ти можеш сама - каза баба ѝ.

И наистина Татянка лесно и бързо я съблече. Свикна да прави това, което е по силите ѝ, без да чака наготово. Като се върнеше от работа, майка ѝ искаше да се погрижи за нея, но често чуваше: "Аз мога сама".

Като тръгна на детска градина, всички се чудеха. Тя повече от другите деца можеше да се труди. А когато не беше по силите ѝ, благодареше на лелките в детската градина за помощта.

Веднъж, като се върна у дома, каза ма майка си:

- Мамо, Нинка все чака да я облекат, да ѝ обуят обувките и когато няма кой, тя сяда и започва

да плаче.

- Ти не ѝ ли помогна? - запитва я майка ѝ.

- Не, мамо. Аз я посъветвах сама да се научи. Това не е трудно. Тя и като порасне все ще чака наготово. А това не е хубаво.

В детската градина всички обичаха Татянка. Тя не задължаваше никого с нищо. Трудът я направи пъргавя и много весела. Учителката я сочеше за пример на другите деца. Веднъж каза пред всички:

- Татянка е като пчеличка. Нали сте виждали трудолюбивите пчелички как летят, кацват от цвят на цвят и събират медец. И все си пеят тихичко.

Който се труди, зло не мисли и винаги е весел!

Източник: www.sveta-gora-zograph.com